

Köszöntelek titeket az Apostol szavaival: **Kegyelem néktek és békesség Istentől a mi Atyánktól és az Ő egyszülött Fiától és a mi Urunk Jézus Krisztustól Ámen!**

Kezdőének: Reggeli áhítatunk kezdetén énekeljük a 226. számú dicséretünket minden versével, amely így kezdődik: Krisztusom kívüled nincs kihez Járulnom.

- 1. Krisztusom, kívüled nincs kihez járulnom, Ily beteg voltomban nincs kitől gyógyulnom. Nincs ily fekélyemből ki által tisztulnom, Veszélyes vermemből és felszabadulnom.*
- 2. Gyűjtsd meg szövétnekét áldott szent igédnek És bennem virraszd fel napját kegyelmednek; Igaz utat mutass nékem, szegényednek, Járhassak kedvére te szent Felségednek.*
- 3. Várom, Uram, azért reménykedő szívvel, Miként a vigyázó virradást vár éjjel; Hozd fel szép napodat nékem is jó reggel, Hogy szolgálhassalak serényebb elmével.*
- 4. Dicsértessél. Atya Isten, magasságban, Mi Urunk Krisztussal mind egy méltóságban, És a Szentlélekkel mind egy hatalomban: Háromság egy Isten, áldj meg dolgainkban.*

Előíma: Felséges Isten, a világnak Ura! Hálásak vagyunk neked megtartó kegyelmedért ránk szentelt figyelmedért, nekünk adott igédért, és azért, mert gondod van ránk a mindennapokban. Köszönjük neked, hogy vigyázol ránk, és ezt a mai napot is megadtad nekünk ajándéku. Alázatos szívvel, meghajtott fejjel vagyunk most előtted, vára Szent Igédre. Te, aki mindenek tudója vagy, látod milyen nyomorúság vesz minket körbe. Látod azt is, hogy milyen bűneink vannak, hiszen mi magunk bűnösök vagyunk. Kérjük áraszd ki ránk kegyelmedet, küldd el nekünk a Te Szent Lelkedet! Tégy késszé minket a Te igéd meghallására, és annak befogadására. Nem a mi bűnös voltunkért, hanem a Te Szent Fiadnak Jézus Krisztusért kérünk hallgass meg minket. Ámen!

Textus: ApCsel 5, 12-16

12 Az apostolok által sok jel és csoda történt a nép között. Mindnyájan egy akarattal együtt voltak a Salamon-csarnokban, 13 de mások nem mertek hozzájuk csatlakozni. A nép azonban magasztalta őket. 14 Az Úr pedig egyre növelte a hívők számát férfiak és nők sokaságával. 15 A betegeket is kivitték az utcákra, ágyakra és fekvőhelyekre tették le őket, hogy amikor Péter arra jár, legalább az árnyéka érje valamelyiküket. 16 Összegyűlt a Jeruzsálem körüli városok népe is, hoztak betegeket és tisztátalan lelkektől gyötörteket, akik mind meggyógyultak.

Szeretett Testvéreim!

Felolvasott igeszakaszunkban egy igen érdekes dologról hallhattunk. Nem más is mint egy összefoglaló ábrázolás a gyülekezet működéséről és életéről. Ebben a részben az apostolok munkásságára kerül a hangsúly. Ők azok, akik által sok jel és csoda történt, ami által a gyülekezet is növekedett, egyre többen tértek meg. Mindez pedig az apostolok munkája által történt meg. Az apostolok – bár nagyon fontos szereplők itt, mégis – csupán eszközei annak a Krisztusnak, aki őáltaluk munkálkodik. A Feltámadott Jézus ahová szolgálatba küldi az övét, oda Ő maga is velük megy, együtt munkálkodik az apostolokkal. Ahová elküldi őket ott valójában Ő is jelen van Szentlelke által.

Igeszakaszunk fontos mozzanata a gyógyulás. Nem is egyszer olvassuk ebben a néhány versében, hogy gyógyulások történtek. Sok éve betegek, tisztátalan lelkektől szenvedők, azok, akik ágyhoz kötve éltek mindennapjaikat meggyógyulnak az apostolok munkája által. Ezek lesznek a jelek és a csodák, amelyeket ők tesznek. Bizonyára az apostolok is csodaként éltek át ezeket a gyógyulásokat, és izgalommal követték az eseményeket. Láttak pedig ők már ilyen

dolgokat, hiszen Jézus mellett, földi élete során számtalan ilyen eseményt, és mozzanatot átélhettek, amikor Jézus embereket szabadított meg nyomorúságos állapotukból. De ez most egészen más, hiszen Jézus ezeket most Szentlelke erejével teszi meg.

Az emberek vágytak Isten gyógyító erejére, melyet az apostolok munkája által tapasztaltak meg, és megtalálták azt a gyülekezet gyógyító közösségében. Napjainkban is vágnak az emberek Isten gyógyító erejére, ma is imádságban fordulnak Istenhez bajaikban, betegségeikben. Különösen is elmondható ez a mostani helyzetben, amikor talán mi magunk, vagy a szeretteink azok, akik betegek és keressük Isten gyógyító erejét és csodáit. És ezek után tudnunk kell azt, hogy Isten ma is gyógyít! Saját magunk körül is megtapasztalhatjuk azt, hogy bizony Isten ma is gyógyít, és lehet, hogy nem az apostolok által, ahogyan azt régen tett, hanem ma orvosság és orvosok által. De a gyógyulás mindig Isten műve, ez az Ő lényegi tulajdonsága. Ő gyógyít akkor is, ha hiszünk benne, de gyógyít akkor is, amikor mi már feladjuk, és nem tudjuk elhinni, hogy van még esély a gyógyulásra. Ha Ő nem lenne jelen köztünk megújító szeretetével, gyógyító hatalmával, akkor bizony hamar pusztulásba sülyednénk. Tehát tudnunk kell azt, hogy a gyógyulás kivétel nélkül mindig Isten szeretetének és hatalmának a megnyilvánulása.

Az első keresztény gyülekezetben azt láthattuk, hogy egészen különleges módon tapasztalták meg a Feltámadott Jézus erejét, jelenlétét, gyógyító hatalmát. Talán ennél egyszerűbb módon, de mi ugyanennek a Feltámadott Krisztusnak az erejét, jelenlétét, gyógyító erejét kérhetjük életünkben ma is! Ámen.

Utóima: Mennyei Isten! Hálásak vagyunk, habár mi bűnösök vagyunk, hogy Te nem mondasz le rólunk. Hálásak vagyunk a jelekért, és gyógyításokért, amiket véghez viszel közöttünk. Alázattal kérünk lehessünk olyanok, mint az első gyülekezetek. Növeld a Te híveid számát férfiakkal, nőkkel és betegekkel egyaránt. Kérve kérünk, világosítsd meg rajtunk a Te Szent Igédet, és gyógyíts meg minket, akár testi, akár lelki nyavajaink vannak. Nem a mi bűnös voltunkért, hanem az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket. Ámen!

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, mindörökké. Ámen!

Záróének: Áldásvételre készülve énekeljük a 167. számú dicséretünket minden versével, mely így kezdődik: Jöjj mondjunk hálaszót...

1. Jöjj mondjunk hálaszót Hű szájjal és hű szívvel, :/: Mert rajtunk itt az Úr Nagy csodadolgot mível. Már anyaölből is volt mindig gondja ránk. A sok jót, mellyel áld, Ki sem mondhatja szánk.

2. Dús kincséből az Úr Jó békességet adjon, :/: Hogy szívünkben a kedv Vig és derűs maradjon. Ne hagyja híveit Bú-bajban sohasem; A rossztól óvja meg Itt s túl ez életem.

3. Az Atyát és Fiút És a Szentlelket áldom; :/: A menny Urát, kiben Szent egybe forrt a három; Aki úgy szól ma is, Ahogy régente szólt, Nem változik: az Ő, És az lesz, aki volt.

Áldás: Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt, és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban. Ámen!